

Mevlid Kandili Vaazı | Mevlidi Nevi Vaaz | 2023

Rabûlevvel ayı, Peygamber Efendimiz'in dünyayı şereflendirdiği mübarek bir aydır.

Peygamber Efendimiz'in doğum gününü kutlamak; öncelikle ona tabi olmanın, ümmet olmanın sevincini, vecdini ve huzurunu kalbimizde hissedebilmekle ifade edilmelidir. Allah, bu sevinci bize nasip eylesin -inşallah-.

Unutmamalıyız ki;

Bugün dünyadayken Peygamber Efendimiz'i tanıyabilirsek, yarın Mahşer Günü O da bizi tanır. O, cennette kevser havuzunun kenarında bizi bekler ve kabul eder.

Eğer kalbimiz, bu dünyada O'nu görmeye müsait hale gelirse, O da bize teveccüh eder.

O'nun öğretilerini duyar ve takip edersek, O da bize nimetleriyle cevap verir.

Bu dünya, benzeri görülmemiş bir kalp olan O'nun gibi birini hiç görmedi. Ne yerler ne de gökler, O'nun gibi büyüleyici bir kalbi tanıdı. Takva ile süslenmiş bir kalp, doğru yolda ilerleyen bir kalp...

Bu dünyada huzur, kabirde huzur, ahirette huzur bulabilmek için çaba harcamak. Sonunda, Peygamber Efendimiz'le birlikte olabilme umuduyla.

Belki de O'nu fiziksel olarak göremedik, çünkü binlerce yıl sonra yaşadık. Ama -inşallah- Allah, takva ve Peygamber Efendimiz'in yolunda bir ömür yaşamamızı nasip eder.

الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

"Kişi sevdiğiyle beraberdir." (Buhârî, Edeb, 96)

İnşâallah kıyamette, Cennet'te, Cenâb-ı Hak beraber olmayı nasîb eylesin.

Salevât-ı şerîfe ile başlayalım:

Ol Seyyidü'l-Kevneyn (İki Cihânın Efendisi) **Muhammed Mustafâ**'ya salevât!..

Ol Rasûlü's-Sekaleyn (İns ve Cinnin Peygamberi) **Muhammed Mustafâ**'ya salevât!..

Ol İmâmü'l-Harameyn (Mekke-i Mükerreme'nin ve Medîne-i Münevvere'nin İmâmı) **Muhammed Mustafâ**'ya salevât!..

Ol Ceddü'l-Haseneyn (Hasan ve Hüseyin Efendimiz'in Mübârek Cediti) **Muhammed Mustafâ**'ya salevât!..

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

Rabbimiz; "...Size olan nîmetlerimi saymaya kalkarsanız sayamazsınız..." buyuruyor Cenâb-ı Hak İbrahim Sûresi'nde.

(Bkz. İbrahim, 34)

Yine diğeri bir âyette:

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

"...Verdiğimiz nîmetlerden sorulacaksınız." (et-Tekâsür, 8) buyuruyor.

Elhamdülillâh, insan olarak bu dünyaya geldik ve bu, büyük bir nimettir. İman nimetiyle şereflendik ve Allah'ın yüce kelâmı Kur'an-ı Kerim ile tanıştık. Rasûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem-, "Âlemlere Rahmet" olarak gönderildi ve biz de bu büyük şerefe nail olduk, O'nun ümmeti olma lütfuna eriştik.

Yani, 124 bin peygamber arasından seçme şansımız olmadı; ancak Cenâb-ı Hak'ın ihsanı ve keremiyle, ümmet-i Muhammed olarak bu dünyaya geldik. Tabii ki, bu büyük nimetin karşılığını bu dünyada da ödeme sorumluluğundayız. Mü'minler için en büyük lütuf, Rasûlullah Efendimiz'e ümmet olabilme ayrıcalığıdır.

Âl-i İmrân Sûresi, 164. âyet:

“Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allâh’ın âyetlerini okuyan (yani Cenâb-ı Hak’ın emirlerini, nehiyelerini tebliğ eden), onları temizleyen (gönül âlemleri temizlenecek, gönül âlemi cemâlî sıfatların mazharı olacak, tecellîsi olacak. Üçüncü olarak) Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, mü’minlere çok büyük bir lûtufta bulunmuştur.” (Âl-i İmrân, 164)

Elbette, her lütuf, ayrıca bir şükran gerektirir.

Abbas -radiyallâhu anh-'ın kâfir olan kardeşi Ebû Leheb, onu rüyasında gördüğünde ona sormuş:

"-Ebû Leheb, nasıl bir durumdasın?" demiş.

Ebû Leheb de şöyle cevap vermiş:

"-Cehennemdeyim, acı bir azap içindeyim. Ancak sadece pazartesi günleri azabım hafifliyor. Çünkü cariye Süveybe, 'Bugün bir yeğenin dünyaya geldi!' diye müjde vermişti. Ben de sırf akrabalık duygusuyla sevindim ve ona hediyeler verdim; 'Hürsün!' dedim."

Kıraat âlimi ve hadis âlimi İbnü'l-Cezerî ise şöyle söylüyor:

"Allah ve Rasûlullah'a düşman olan biri olan Ebû Leheb, sadece akrabalık duygusuyla sevinmesi nedeniyle azabının hafifletilmesi mükafatına ulaşabiliyorsa, bir mümin de bu Rabûlevvel ayında, Efendimiz'e olan sevgisi sebebiyle, ümmet-i Muhammed olmanın sevinciyle sadakalar verir, ümmet-i Muhammed'den olmanın mutluluğuyla sohbetler düzenler, Kur'an-ı Kerim ve kasideler okutursa, kim bilir ne kadar büyük bir ödül kazanır.

Bizler de inşaallah; bu mübarek ayın rûhâniyetinden istifâde edebilmek için;

Cenâb-ı Hak Fâtır Sûresi'nde, **“Kur’ân’ı mîras bıraktık”** buyuruyor. Onlar içinde **“hayratta öne geçenler”** buyruluyor. (Bkz. Fâtır, 32) Cenâb-ı Hak cümlemizi hayratta öne geçebilmeyi nasip eder -inşâallah-.

Fakir, garip, yetim ve çaresiz insanların ellerine ve kalplerine uzanarak, onların mahzun gönüllerini sevindirelim -inşâallah- böylece bu güzel davranışlarla Allah'ın rızasını kazanabiliriz.

Ayrıca, irşad olmayı bekleyenler, habersizler ve gafil olanları güzel bir şekilde bilgilendirmek için çaba göstermeliyiz. Onlara tatlı bir dil ve anlayışla rehberlik etmek, çok önemlidir.

Bu ay, Allah'ın Rasûlü -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'in doğduğu aydır, bu nedenle bol bol Kur'an-ı Kerim okumak, hatta mümkünse bir hatim indirmek büyük bir ibadettir. Allah, bu güzel amelleri yapmayı bize nasip eylesin -inşâallah-.

Rasûlullah Efendimiz şöyle buyuruyor:

“İns ve cinnin isyankârları hâriç, bütün mahlûkat, benim Allâh’ın Rasûlü olduğumu tanır.” buyuruyor. (Ahmed, III, 310)

Gerçekten de, Cenâb-ı Hak Rasûlullah Efendimiz'e büyük bir izzet ve şeref vermiştir. O, insanlık için gönderilen son peygamberdir ve tüm insanlığın rehberi olarak kabul edilir.

Ayrıca, İslam'ın öğretilerine göre, göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı zikretmektedir. Kainattaki her varlık, Allah'ın varlığına ve kudretine şahitlik eder.

Cansız varlıklar onu tanıyordu:

Efendimiz:

“Uhud bizi sever, biz de Uhud’u severiz.” buyurdu. (Buhârî, Cihâd, 71)

Hattâ bir gün **Efendimiz, Ebû Bekir** -radiyallâhu anh- **Osman** -radiyallâhu anh- ve **Ömer** -radiyallâhu anh- ile Uhud dağına çıktılar. Uhud sallandı. **Efendimiz:**

“Uhud! Sakin ol dedi. Üzerinde bir siddik, iki şehid var.” buyurdu. (Bkz. Buhârî, Ashâbü'n-Nebî, 6; Tirmizî, Menâkıb, 18/3703)

Yine **Hazret-i Ali** -radiyallâhu anh- şöyle naklediyor:

“Rasûlullah ile birlikte Mekke’deydim. Beraberce Mekke’nin bazı yerlerine giderdik. Dağların ve ağaçların arasından geçerken Peygamber Efendimiz’in karşılaştığı bütün dağlar ve ağaçlar:

«—es-Selâmu aleyke yâ Rasûlâllah!» diyorlardı.” (Tirmizî, Menâkıb, 6/3626)

Hayvanlar onu tanıyordu

Başlangıçta hutbe okurken bir hurma kütüğüne dayanırdı. Ancak cemaat artınca, insanların daha iyi duyabilmesi için bir minber inşa ettirdi. Minbere çıktığında, hurma kütüğünden bir inilti ve ağlama sesi geldi. Bu olaya büyük bir kalabalık şahit oldu ve bu olay mütevâtir bir hadîs-i şerîf olarak bilinir. Efendimiz, minberden inerek hurma kütüğünü okşadı ve sakinleşmesini sağladı. Sonra hutbesine devam etti.

Ayrıca, hayvanları da çok iyi tanırdı. Bir deve sahibi tarafından zulme uğrayan bir deve, ağlayarak Allah Rasûlü'nün huzuruna geldi. Efendimiz, deve sahibini uyarmış ve neden bu deveyi aç bıraktığını sormuştu. Ona bu hayvanın Allah'a karşı hesap vereceğini hatırlatmıştı.

Ayrıca, Kadı İyâz'ın "Şifâ-i Şerîf" adlı eserinde, Rasûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'in devesi Adbâ'nın, Efendimiz'in vefatından sonra yemek ve içmek istemediğini, sonunda kendisini çöle vurarak orada öldüğünü anlatan bir bilgi yer almaktadır.

Cenâb-ı Hak:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

(“(Rasûlüm!) Biz Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” [el-Enbiyâ, 107]) buyuruyor. Bütün âleme rahmet. Bütün cemâdat tanıyor, hayvanat tanıyor, nebâtat tanıyor. Gâfiller hâriç!

Nasıl Efendimiz bir rahmet olarak gönderildi, bir mü'min de bir rahmet insanı olacak. Rahmet insanı olabilmek için de Rasûlullah Efendimiz'in izi takip edilecek.

Onun için bir mü'min, irfan ehli olacak. Yani ilâhî kameranın altında olduğunun daima idraki içinde olacak.

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

("Biz ona şah damarından daha yakınız." [Kâf, 16])

Cenâb-ı Hak kendisine şah damarından daha yakın olduğunu... İçinden geçeni herkesten gizleyebilir, Cenâb-ı Hak'tan gizleyemez. Bu şekilde bir irfan sahibi olacak kul.

Âyet-i kerîmede Cenâb-ı Hak yine buyuruyor, Ahzâb, 21. âyette:

"Andolsun ki Rasûlullah, sizin için; Allâh'a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allâh'ı çok çok zikredenler için, en güzel bir örnektir."

Evet, Rasûlullah Efendimiz'e yakın olabilmek için üç önemli şart bulunmaktadır:

1. Allah rızası: İlk şart, Allah'ın rızasını kazanmak ve istikamet üzere olmaktır. Bu, her an Allah'ın hoşnutluğunu düşünmek ve amellerimizi O'nun rızası doğrultusunda yapmak anlamına gelir.
2. Âhiret hesabı: İkinci şart, âhirete yönelik bir niyet ve hazırlık içinde olmaktır. Bu, dünya hayatında yapacağımız her şeyin âhiret hayatımızı nasıl etkileyeceğini düşünmek ve bu bilinçle hareket etmek demektir.
3. Allah'ı çokça zikretmek: Üçüncü şart ise sürekli olarak Allah'ı anmak ve O'nu zikretmektir. Bu, her an O'nu hatırlamak, şükretmek ve ibadetlerle bu zikri pekiştirmek anlamına gelir. Cenâb-ı Hak, zikrin sadece belli zamanlarda değil, her an yapılmasını öğütler ve bu zikrin sonucunda derin bir tefekkürün gelişeceğini bildirir.

Cenâb-ı Hak Kur'an'da şöyle buyurur:

"Onlar ayakta, otururken, yanları üzerindeyken Allah'ı zikrederler..." (Âl-i İmrân, 191)

Bu ayet, Allah'ı her an hatırlamanın önemini vurgular ve bu zikrin tefekkürle birleşerek derin bir manevi deneyim oluşturmasını önerir.

"...Gökler ve yerde Cenâb-ı Hak'ın yarattıklarını inceden inceye tefekkür ederler. «Yâ Rabbi! Sen Sübhan'sın derler. Bizi Cehennem azâbından kuru!» derler." (Bkz. Âl-i İmrân, 191)

Enfal Sûresi'nde de:

"Cenâb-ı Hak anıldığı zaman «وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ» kalpleri titrer. Allâh'ın âyetleri okunduğu zaman îmanları artar. (Değişen şartlar altında bir) teslîmiyet hâlinde olurlar. Namazlarını dosdoğru kılarlar. (Huşû ile kılarlar.) Allâh'ın verdiği nîmetleri de Allah yolunda infâk ederler." (el-Enfâl, 2-3)

Cenâb-ı Hak, gerçekten de böyle bir hayat tarzını bizden talep ediyor. O, kulunu dost olarak görmek, onu Dâru's-Selâm'a (Cennet'e) davet etmek istiyor. Bu nedenle bir mü'minin kalbi, Allah Rasûlü'nün ahlakından nasip aldıkça, ilahi sevgi ve merhametle dolacaktır.

Efendimiz, sadece en yakınlarına değil, bütün mahlûkata merhamet göstermeyi öğütler.

Kâmil bir mü'min, bu güzel vasıflarla süslenir: şefkat, hizmet, tevazu, nezaket, cömertlik, hamiyet, hakşinaslık, adalet, kanaat, güvenilirlik, doğruluk, saygı, adalet, ihsan, insaf, affedicilik, ihlas, vakar, sabır, edep, haya gibi erdemlerle donanır. Öte yandan, Efendimiz'in öğretilerine uyduğumuzda kötü huylardan arınırız: bencillik, haksızlık, zulüm, kin, intikam, hırs, tamah, fitne, gurur, kibir, yalan, cimrilik, dedikodu, tecessüs (kulak kabartma), merhametsizlik gibi kötü vasıflar.

Dünya hayatı bir öğrenme sürecidir ve Rasûlullah Efendimiz, bizlere en iyi öğretmenlerden biridir. Hayatımız boyunca O'nun ahlakını örnek alarak, O'na sadakatle itaat etmek en güzel şekilde **Mevlid Kandili'ni** idrak etmemize yardımcı olur. Her zaman şunu düşünmeliyiz: "Rasûlullah Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- benim yanımda olsaydı; benim davranışlarıma, sözlerime, hâlime nasıl yaklaşırdı? Tebessüm eder miydi, üzülür müydü?" Allah'ın rızası ve Efendimiz'in hoşnutluğu, her kararımızın ve adımımızın rehberi olmalıdır.

Dünya hayatı geçicidir, ancak Rasûlullah Efendimiz'i tanıyıp O'na tabi olmanın getireceği huzur ve saadet sonsuzdur. O'nu tanımayanlar için dünya ne kadar zenginlik getirirse de, Rasûlullah'ı tanıyanlar için en büyük servet O'nun sevgisi ve rehberliğidir. Çünkü bu dünyadaki ömrümüz sınırlıdır, ancak O'nu tanımak ve O'na tabi olmak bize sonsuz bir Cennet'i vaat eder. Bu nedenle, her zaman Efendimiz'in izinden gitmek ve O'na yakın olmak için çaba sarf etmeliyiz.

Efendimiz, ahlâkta bir âbide.

Cenâb-ı Hak:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

“(Ey Rasûlüm) **Sen şüphesiz ki yüce ahlâk üzeresin...**” (el-Kalem, 4) buyuruyor.

Gönlümüze ferahlık vermesi arzusuyla, -bu Velâdet Kandili sohbetimizde- **Rasûlullah Efendimiz'**den bizlere intikâl eden yüksek ahlâk numûnelerinden bazı misallar vermeyi arzu ediyorum:

O, ÜMMETİNE ÇOK DÜŞKÜNDÜ:

Âyet-i kerîmede:

“**Andolsun size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki; sizin sıkıntıya uğramanız O'na çok ağır gelir.** (Bir ana-babanın, muhabbetinden daha fazla ümmetine.) **O, size çok düşkündür. Mü'minlere karşı Raûf ve Rahîm'dir / çok şefkatli ve çok merhametlidir.**” (et-Tevbe, 128)

Yine, **Efendimiz** buyuruyor hadîs-i şerîfte:

“*...Vefatımdan sonra amelleriniz bana arz olunur. Güzel bir amelinizi gördüğümde Allâh'a hamd ederim. Kötü bir şey gördüğümde de sizin için Cenâb-ı Hakk'a istiğfâr ederim.*” (Heysemî, IX, 24)

Bir ananın-babanın muhabbetinden çok daha öteye...

Yine buyuruyor:

“*Dikkat edin! Ben hayatımda sizin için bir emniyet vesîlesiyim. Vefât ettiğimde ise, kabrimde: «Yâ Rabbi, ümmetî ümmetî!..» diye ilk Sûr'unu üfürünceye kadar İsrâfil'in, nidâ edeceğim (ümmetî ümmetî diyerek)...*” (Bkz. Ali el-Müttakî, Kenzü'l-Ummâl, XIV, 414)

Efendimiz'e tâbî olmanın alâmetlerinden biri de seherler:

Cenâb-ı Hak buyuruyor âyet-i kerîmede, Şuarâ Sûresi:

“**O ki, gece namazına kalktığın zaman seni görüyor** (Allah seni görüyor), **secde edenler arasında dolaşmanı da.**” (eş-Şuarâ, 218-219) buyuruyor Cenâb-ı Hak.

-Sallâllâhu aleyhi ve sellem- **Efendimiz** bu âyet-i kerîmenin nüzûlü üzerine, bir gece ashâbının evlerinin arasında dolaşmış, o evleri Kur'ân tilâveti, zikir ve tesbihat sesleriyle arı kovanları gibi uğuldar bir hâlde bulmuştu. Hâne-i saâdetlerine bir huzurla döndü.

Hakk'a muhabbetin en büyük göstergesi, fedakârlıktır. Herhangi bir insanın şahsî bir menfaati; gecenin bir yarısında uyanıp kalkması îcâb ederse, o kimse ne yapıp yapıp o saatte muhakkak uykusunu bölüp kalkar. Yolculuğu olacak, vs. olacak, dünyevî bir işi olacak; kalkar gece yarısında.

Cenâb-ı Hak biz kullarını da kendisiyle buluşmaya davet ediyor.

وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

("...Seherlerde istiğfâr edenler." (Âl-i İmrân, 17]) buyuruyor.

Seherlerde istiğfâr etmemizi arzu ediyor.

Bilenlerden olmamızı arzu ediyor. Çünkü gönül, muhabbetle dolacak.

İbâdurrahman olabilmek için; "سُجَّدًا وَقِيَامًا" buyruluyor. (Bkz. el-Furkân, 64)

Cenâb-ı Hak sevdiği has kullarını seherlerin ihyâsına davet ediyor. Demek ki seherler, Rabbimiz'e muhabbetin test edildiği müstesnâ vakitler.

Gönlümüzdeki Allah muhabbetinin seviyesi ne kadarsa gecelerin ibadetle ihyâsı o kadar gerçekleşir.

Evet, Rasûlullah Efendimiz'de gerçekten de büyük bir müsamaha ve anlayış vardı. İnsanlara yapılan hatalara veya yanlışlara karşı sabır ve hoşgörü ile yaklaşırdı. Bu, O'nun ilahi öğretilere uygun bir şekilde davranış sergilemesinin bir sonucuydu.

İslam'a yeni giren veya tam olarak idrak etmemiş olan insanlar bazen hatalar yapabilirler. Bu gibi durumlarda, Rasûlullah Efendimiz insanları öğütlemek, doğru yolu göstermek ve hatalarını düzeltmelerine yardımcı olmak için müsamaha ile davranırdı. O, insanlara kibarca nasihat eder ve onları düzeltmeye teşvik ederdi.

İbn-i Hakem anlatıyor:

Yeni İslâm'a girmiş birisi, namaz kılarken hatâ etti. Birisi öksürdü, "yerhamukellah" dedi. Onunla konuşur gibi oldu. Öyle olunca;

"-Sahâbî bana dik dik baktı diyor. Yani ben de bunlar bana niye bakıyor diye hayret ettim diyor. Hattâ dizlerine vurmaya başladılar diyor. Onların beni susturmaya çalıştıklarını anlayınca kızdım; ama yine de sustum diyor.

Sonra Rasûlullah Efendimiz namazı kıldırıp bitirince yumuşak bir lisanla bana;

«-Bu ibadetin adı namazdır. Namaz kılarken dünya kelâmı konuşulmaz. Çünkü namaz; tesbih, tekbir ve Kur'ân okumaktan ibarettir.» buyurdu.

Ben de dedim ki:

«-Anam-babam Sana fedâ olsun yâ Rasûlâllah!»

Ne O'ndan önce ne de O'ndan sonra kendisinden daha güzel bir muallim görmedim." (Müslim, Mesâcid, 33)

Bu hadiste de gördüğümüz gibi, namaz sırasında yanlış bir şey yapan kişiye yumuşak bir şekilde nasihat edilmiş ve hatasının düzeltilmesi sağlanmıştır. Rasûlullah Efendimiz, insanların hatasını düzeltmek için öğretici bir yaklaşım benimsemiş ve herkesi doğru yola yönlendirmeye çalışmıştır.

Bu öğreti, İslam'ın temel prensiplerinden biridir: hoşgörü, sabır ve insanlara iyilikle davranma. Bu, insanlar arasında barış, anlayış ve sevgi ortamını teşvik eder ve toplumun daha iyi bir şekilde bir arada yaşamasına yardımcı olur.

SÜNNET'E İTTİBÂ DURUMU:

-Sallâllâhu aleyhi ve sellem- **Efendimiz**, ashâbıyla birlikte kabristana gitti. Oradakilere selâm verdikten sonra;

"...Kardeşlerimizi görmeyi çok özledim." buyurdu.

Ashâb-ı kirâm:

"-Biz Sen'in kardeşlerin değil miyiz yâ Rasûlâllah?" deyince, Efendimiz:

"-Sizler benim ashâbımsınız, kardeşlerimiz ise henüz (daha dünyaya) gelmedi."

"-Onları nasıl tanıyacaksın?" deyince:

"-Nasıl siyah bir at sürüsünde alını, ayakları beyaz olan hemen tanınır. Ben de öyle tanıyacağım." buyurdu.

"-İşte onlar da abdestten yüzleri nurlu, el ve ayakları parlak olarak geleceklerdir. Ben önceden gidip havuzumun başında ikram etmek için onları bekleyeceğim. Dikkat edin! Birtakım kimseler, yabancı devenin sürüden kovulup uzaklaştırıldığı gibi, benim havuzumdan da kovulacaklar onlar. Ben onlara «Buraya gelin!» diyeceğim. (Havzın kenarına gelin diyeceğim. Hâtiften bir ses, diyecekler ki:)

«-Onlar Sen'den sonra hâllerini değiştirdiler, (Sen'in Sünnet'ini takip etmeyip başka yollara saptılar.)»

Bunun üzerine ben de:

«-Uzak olsunlar, uzak olsunlar!» diyeceğim." buyurdu. (Bkz. Müslim, Tahâret 39, Fedâil 26)

Cenâb-ı Hak cümlemize -inşâallah- bu ihsan duygusundan, irfan duygusundan hisseler nasîb eylesin.

Velâdet kandilini, hayatımızın bütün muhtevâsında yaşamayı ve yaşatmayı, telkin etmeyi, Cenâb-ı Hak nasîb eylesin.

Cenâb-ı Hak ümmet-i Muhammed'i bu mevcut hastalıktan selâmete erdiresin -inşâallah-.

Biz de -inşâallah- Cenâb-ı Hakk'a çok ilticâ edelim, bu iptilâ da -inşâallah- milletimizin üzerinden geçer gider -inşâallah-.

Duâmızın kabulü niyazıyla; Lillâhi Teâle'l-Fâtîha!..

